

प्रयोगः कर्मयोगश्च सत्प्रतिपक्ष एव च ॥
इति मानवे १० अध्यायः ॥
सत्प्रतिपक्षः, पुं, (सत् प्रतिपक्षः) तुल्यव्यक्तिः ।
प्रतियोगी । न्यायमते । साध्याभावव्याप्यवत्
पक्षः । यथा । क्रुदो वृद्धिमान् धुमादित्यादौ
वृद्धभाववाप्यवद्दादिः । इति सत्प्रतिपक्ष-
व्यत्यः । तत्र च यथा । साध्यविरोधु पक्षापन-
समसमानबलोपस्थित्वा प्रतिपक्षकार्यसिद्धत्वं
तत्र बलश्च व्याप्तिपक्षधर्मतो विरोधिबोधका-
न्यममकतीपयिकरूपसम्पत्तिमत्तया ज्ञाय-
मानेन प्रतिपक्षकार्यत्वं वा तत्त्वम् । इति
गङ्गे श्रोपाध्यायकृततन्त्रनामनिः ॥
सत्फलः, पुं, (सत् फलं यस्य) दाडिमवृक्षः ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥ शोभनफलवद् वृक्ष ॥
सत्यं, स्त्री, (सते षितम् । सत् + यत्) कृतयुगम् ।
अप्ययः । यथार्थम् । (यथा, रटुः । १२ । ७५ ।
“कामं जीवति मे नाश्च इति सा विजहौ
शुचम् ।
प्राज्ञत्वा सत्यमस्यान्तं जीवितास्मीति
लज्जिता ॥”)
तदिति, त्रि । इति मेदिनी ॥ (यथा, याज्ञ-
वल्के । ३ । १४८ ।
“महाभूतानि सत्यानि यथात्मापि तथैव हि ॥”)
सिद्धान्तः । इति शब्दरत्नावली ॥ यथार्थस्य
पर्यायः । तथ्यम् २ ऋतम् ३ सम्यक् ४ । इत्य-
मरः ॥ अविद्यतम् ५ भूतम् ६ । इति जटा-
धरः ॥ तत्र च यथा, —
“यथार्थकथनं यच्च सर्वलोकसुखप्रदम् ।
तत् सत्यमिति विद्मि यमसत्यं तद्विषयेयम् ॥”
इति पाद्मं क्रियायोगसारे १६ अध्यायः ॥
तदाकारा यथा, —
“सत्यञ्च सज्जता चैव दमश्चैव न संशयः ।
अभास्यं चमा चैव ज्योस्तिज्ञानस्यता ॥
त्यागो ज्ञानमसाध्यत्वं धृतिश्च सततं दया ।
गहिंसा चैव राजेन्द्र सत्याकारास्त्रयोदश ॥”
इति महाभारते राजधर्मः ॥
तस्यापालने दोषो यथा, —
“कृत्वा प्रपथकपञ्च सत्ये इति न पासयेत् ।
स कृतज्ञः कास्त्रुत्वे वसेद्वचतुयुगम् ॥
सप्तजन्मसु काकश्च सप्तजन्मसु पंचकः ।
ततः शूद्रो महात्याघो अन्धसत ततः युधिः ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिलेखे ४८ अध्यायः ॥
अपि च ।
“सत्येन लोकं जयति सत्यन्तु परमं तपः ।
यथाभूतप्रसादन्तु सत्यमाहुर्मनोषिणः ॥”
इति कौर्मोपनिषद्भाग १४ अध्यायः ॥
तत्र प्रशंसा यथा, —
“सत्यमायास्वति हरिः सत्यं निष्कपटं वद ।
वद तत् स्वभयं त्वात्मा सत्यं ब्रूहि सुसंभदि ॥
वरं कूपयताहायी वरं वापीयतात् क्रतुः ।
वरं क्रतुयतात् पुत्रः सत्यं पुत्रयतात् किञ्च ॥
नहि सत्यात् परो धर्मो नानृतात् पातकं परमं

नहि मातुः परो धर्मो गुहर्मन्मदात् परः ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते जन्मखण्डे ८५ अध्यायः ॥
अपि च ।
“तस्मात् सत्यं परं ब्रह्म सत्यमेव परं तपः ।
सत्यमेव परो यज्ञः सत्यमेव परं श्रुतम् ॥
सत्यं वेदेषु आर्गतिं सत्यश्च परमं पदम् ।
कीर्तिर्धर्मश्च पुण्यश्च पिण्डदेवर्षिपुजनम् ॥
भासो विधिश्च विद्या च सर्वं सत्ये प्रतिष्ठितम् ।
सत्यं यज्ञस्था वेदा मन्वा देवाः सरस्वती ॥
व्रतचर्या तथा सत्यं शोकहारः सत्यमेव च ।
सत्येन वायुरभ्येति सत्येन तपते रविः ॥
सत्येनाग्निर्दहेद्वित्यं स्वर्गं सत्यं न गच्छति ।
सत्येन चापः क्षिपति पर्जन्यो धरणीतले ॥
परिण सत्येदेवानां सर्वतीर्थानुवाहनम् ।
सत्यस्य वचनाज्ञोके सर्वमाप्नोत्यसंग्रयम् ॥
अश्वमेधसहस्रञ्च सत्यञ्च तुलया धृतम् ।
अश्वमेधसहस्राहं सत्यमेव विशिष्यते ॥
सत्येन देवाः प्रीयन्ते पितर ऋषयस्तथा ।
मनुष्याः सिद्धगन्धर्वाः सत्यात् सिद्धिमितो
गताः ॥
अगाधे विपुले शुद्धे सत्यतीर्थे शुचिक्रदे ।
ज्ञातव्यं मनसा युक्तैः ज्ञानं तत् परमं श्रुतम् ॥
आत्माधे वा परार्थे वा पुत्रार्थे वापि मानवाः ।
अनृतं ये न भाषन्ते ते बुधाः स्वर्गगाभिजः ॥
तस्मात् सत्यकृतं पञ्च तदनन्तफलं भवेत् ॥”
इति वसिष्ठपुराणे दानावस्थानिर्णयनामाध्यायः ॥
अपि च ।
“तडागततदानेन यत् पुण्यं लभते नरः ।
ततोऽधिकञ्च लभते वापीदानेन निश्चितम् ॥
दशवापीप्रदानेन यत् फलं लभते नरः ।
ततोऽधिकञ्च लभते पुण्यं कन्याप्रदानतः ॥
दशकन्याप्रदानेन यत् फलं लभते नरः ।
ततोऽधिकञ्च लभते यज्ञेन नराधिपः ॥
शतयज्ञेन लभते यत् पुण्यं पुण्यकञ्चनः ।
ततोऽधिकञ्च लभते पुत्रास्त्रदर्शनेन च ॥
दर्शने शतपुत्राणां यत् पुण्यं लभते नरः ।
तत् पुण्यं लभते नूनं पुण्यवान् सत्यपालनात् ॥
नहि सत्यात् परो धर्मो नानृतात् पातकं नरः ॥
नहि गङ्गासमं तीर्थं न देवः केशवात् परः ॥”
इति ब्रह्मवैवर्तेपुराणम् ॥
अन्यच्च ।
“सत्यमूलं जगत् सर्वं सर्वं सत्ये प्रतिष्ठितम् ।
सिद्धं लभन्ते सत्येन ऋषयो वेदपारगाः ॥
सत्येन दौयते कन्या सत्यं जल्पन्ति ब्राह्मणाः ।
सत्यं वदन्ति राजानः सत्येन वसुधा धृता ॥
सत्येन गम्यते स्वर्गं मोक्षं सत्येन प्राप्यते ।
सूर्यस्तपति सत्येन सोमः सत्येन राजते ॥
यमः सत्येन हरति सत्येनेन्द्रो विराजते ।
वरुणश्च कुबेरश्च तौ च सत्ये प्रतिष्ठितौ ॥
तत् सत्यं मम नश्येत् यदाहं नागमे पुनः ॥”
इति पाराशरे मयुरामाहात्म्ये अन्यकतीर्थ-
प्रभाववर्णननामाध्यायः ॥ अन्यच्च ।

“सत्यं भस्मीय आस्तिक्यं तथा चेन्द्रियनिरहः ।
देवताभ्यर्चनं पूजा ब्राह्मणानां विशेषतः ॥
सत्यं भूतहितं वाक्कमसत्येयं स्वागतम्परम् ।
नियमाः पञ्च सत्याद्या ब्राह्ममाभ्यन्तरं विधा ॥”
इति गार्हडे ४८ अध्यायः ॥
अपि च ।
“धर्मो भर्तृषु ते सत्या येऽधर्मोश्च नतः श्रेयः ।
सत्यशीलं मनःशीलं शौचमिन्द्रियनिरहः ॥
सर्वभूतदया शौचं जलशौचञ्च पञ्चमम् ।
यस्य सत्यञ्च शौचञ्च तस्य स्वर्गो न दुर्लभः ॥
सत्यं हि वचनं यस्य शोऽश्वमेधादिशुषते ॥”
इति गार्हडे ११३ अध्यायः ॥
अपि च ।
“न सा सभा यच्च न सन्ति वृथा
वृथा न ते ये न धदन्ति धर्मम् ।
नासौ धर्मो यत्र नो सत्यमस्ति
नो तत् सत्यं यच्छलेनानुविष्टम् ॥
ब्राह्मणोऽपि मनुष्याणामादित्यश्च न तज्जाम् ।
शिरोऽपि सर्वगात्राणां व्रतानां सत्यमुत्तमम् ॥”
इति गार्हडे ११५ अध्यायः ॥
ब्रह्म । यथा । यः सर्वज्ञः सर्ववित् यस्य ज्ञान-
मयं तपः सर्वस्य वशी सर्वस्वेशानः यः
पृथिव्यां तिष्ठन् पृथिव्या अन्तरः सोऽकामयत
बहुस्यां स ईक्षत तत्तेजोऽश्नत् सत्यं ज्ञान-
मनन्तं ब्रह्म इत्याद्याः । इति श्रीभागवतदशम-
स्कन्धीय ८७ अध्यायेयत्ततीयश्लोकटीकायां
श्रीधरस्वामी ॥ अपि च ।
“अहमात्मा परं ब्रह्म सत्यं ज्ञानमनन्तकम् ।
विज्ञानमानन्दी ब्रह्म सत्त्वमसि केवलम् ॥
नित्यं शुद्धं बुद्धियुक्तं सत्यमानन्दमहयम् ।
योऽसावादित्यपुरुषः सोऽसावहमश्नुतः ।
इति ध्यायन् विमुच्येत ब्रह्मणो भवबन्धनात् ॥”
इति गार्हडे ४८ अध्यायः ॥
तर्हं दिक्पर्यायः । वट-१ अत् २ सचा ३
असा ४ इत्या ५ ऋतम् ६ । इति षट् सत्य-
नामानि । इति वेदनिष्पष्टी । ३ । १० ॥
सत्यं, [म] व्य. प्रत्यः । स्त्रीकारः । इति-
रत्नावली ॥
सत्यः, पुं, (सते षितः । सत् + यत्) श्रीरामः ।
यथा, —
“कौशल्यानन्दनः श्रीशः सत्यो दशमुक्तान्तकः ॥”
इति शब्दरत्नावली ॥
विष्णुः । यथा, —
“शौचमेऽप्यन्तरे विष्णुः सत्यैः सह सधोत्तमैः ।
सत्यायामभवत् सत्यः सत्यरूपो जनार्दनः ॥”
इति कौर्मो ४८ अध्यायः ॥
अन्यच्च ।
“सत्यव्रतं सत्यपरं त्रिसत्यं
सत्यस्य योनिं निहितञ्च सत्य ।
सत्यस्य सत्यव्रतसत्यनेनं
सत्यात्मकं त्वां शरच्चं प्रपन्नाः ॥”
इति श्रीभागवते १० स्कन्धे १ अध्यायः ॥